

आधाडी सरकार मधील ‘गृहकलह’

आ घाडी सरकार म्हटल की त्याला अनेक मयादा असतात. कारण एकापेक्षा अनेक पक्षाच सरकार चालवताना तारेवरची कसरत करावी लागते. सध्या केंद्रात आणि राज्यात सुधा आघाडी सरकार आहे. केंद्रात भजपाचे बहुमत असले तरी सरकार मात्र एनडीए आघाडीचे आहे. पण भाजपा बहुमतात असल्याने मोर्दीची एकतर्फी हुक्मत सुरु आहे. पण महाराष्ट्रामध्ये मात्र तसे नाही. महाराष्ट्रामध्ये जरी तीन पक्षाच्या महा विकास आघाडीचे सरकार असेल तरी त्यातील कुठल्याही एका पक्षाच्या मागे स्पष्ट बहुमत नाही. त्यामुळे या महा विकास आघाडीच्या सरकारमध्ये कलह सुरु आहे. अगदी सरकारची स्थापना झाल्यापासून हा कलह आहे. ज्याप्रमाणे पूर्वी शिवसेना-भाजपचे युती सरकार असताना दोन्ही पक्षात कलह सुरु होता. तसाच आताच्या महा विकास आघाडी सरकारमध्ये वेग वेगळ्या कारणांवरुन गृह कलह सुरु आहे. यावेळी महाविकास आघाडीत गृह खात्यावरुन कलह सुरु आहे. कारण शिवसेना भाजपतील जी संघर्ष सुरु आहे, त्यात शिवसेनेला गृहखात्याची साथ मिळत नसल्याने शिवसेना भयंकर नाराज आहे आणि म्हणूनच शिवसेनेला गृहखात हवं आहे. तसं पाहता गृहमंत्री हा खमक्या असावा लागतो. राज्यातील कायदा व सुव्यवस्था राखताना त्याचा पोलीस खात्यावर वचक असावा लागतो. मात्र सध्याचे गृहमंत्री दिलीप वळसे पाटील हे पेशाने सरकारी नोकरशहा असल्याने त्यांना आदेश देण्याची नाही, तर आदेश झेलण्याची सवय आहे. शरद पवारांनी त्यांना नोकरशाही मधून उचलून

राजकारणात आणले. त्यामुळे शासकाय संवेदन राजकारणात आलेल्या मनमोहन सिंग यांची जी अवस्था झाली तीच वळण पाटलांची आहे. महाराष्ट्रासारख्या मोठ्या आणि संवेदनशीरी राज्याचा गृहमंत्री म्हणून ते अजिबात शोभत नाही. गृहमंत्री पदावर अजितदादा किंवा बचू कडू सारखा खमक्या माणूस पाहिजे होता किंवा मग मुख्यमंत्री उधवं ठाकरे यांनी स्वतःकडे गृहखाते ठेवायला हवे होते. पण त्यांनी तसे केले नाही. कारण आघाडी सरकार चालवायचे होते ते टिकवायचे होते म्हणून मुख्यमंत्री ठाकरे यांनी गृहखाते स्वतःकडे घेतले नाही हा त्यांचा समजूतदारपणा होता. पण जर गृहमंत्री कमकुवत असेल आणि त्यामुळे सरकारमध्ये सामील असलेल्या पक्षांनांना त्याच्या कमकुवतपणाचा त्रास होत असेल तर गृहमंत्री बदलायलाच हवा आणि तो बदलला तरच महा विकास आघाडी मधील गृहकलह शांत होईल. तसे पाहता शिवसेनेने गृहमंत्री पदाची केलेली मागणी योग्यच आहे. कारण भारतीय जनता पक्षाकडून ज्या पद्धतीने आज महा विकास आघाडीच्या मागे तपास यंत्रणांचा सासेमिरा लावण्यात आला आहे, ते पाहता महाराष्ट्र सरकारकडूनही भाजपवर पलटवा होणे आवश्यक होते आणि त्यासाठी गृह खात्याचे सहकाऱ्य अपेक्षित होते. कारण केंद्राकडे ज्याप्रमाणे इंडी, सीबीआर सारख्या तपास यंत्रणा आहे. तशाच राज्य सरकारकडे सुद्धा

पोलास, सौआयडी, राज्य गुप्तवाता विभाग यासारख्यात पत्तेसे तपास यंत्रणा आहेत. पण गृह खात्याने भाजपच्या विरोधात ल त्यांचा योग्य वापर केला नाही आणि शिवसेनेचे हेच दुःख ली आहे. शिवसेनेच्या काही नेत्यांनी भाजपच्या भ्रष्टाचाराच्या स तक्रारी करूनही त्या तक्रारींची दखल घेतली गेली नाही. डॅ अशावेळी आमचे सरकार असूनही जर आमच्या तक्रारींची ग दाखल घेत नसेल, तर काय उपयोग अशी भावना सेना नेत्यांच्या मनात निर्माण होणे स्वाभाविकच आहे. कारण न भ्रष्टाचास आघाडीच्या नेत्यांना जर केंद्रीय तपास यंत्रणा त त्रास देत असतील तर महाराष्ट्रातल्या तपास यंत्रणानी सुद्धा आ भ्रष्टाचास लोकांच्या भानगडी बाहेर काढायला हव्या होत्या. वी त्यांची चौकशी करायला हवी होती. कारण भाजपचे नेते सुद्धा स धुतल्या तांदळासारखे नाहीत. त्यांनीही सत्ता असताना ने काहीतरी झोल झापाटे केलेले असतीलच! मग महाराष्ट्राचे गृह या खाते आणि पोलीस यंत्रणा गप्प का? याचे कारण असे की महाराष्ट्राला सक्षम गृहमंत्री नाही. महाराष्ट्राला अजित पवार, र जितेंद्र आवहाड, एकनाथ शिंदे किंवा नाना पटोले यांच्यासारखा गृहमंत्री असता तर महाराष्ट्राची बदनामी करण्याची कुणाची हिम्मत झाली नसती आणि आघाडीत गृहकलह सुद्धा निर्माण झाला नसता. अजूनही वेळ गेलेली यांही, दिलीप वळसे पाटील यांच्या जागी चांगल्या खमक्या

माणसाला गृहखात दुर्जन महा विकास आघाडीन भाजपवर पलटवार करावा आणि गृहखात्याच्या माध्यमातून भाजपा नेत्यांच्या सुद्धा कुंडल्या बाहेर काढल्या तरच सोमर्या सारख्या पोपटाची पोपटपंची बंद होईल. मात्र हे जर घडले नाही तर भाजपचे लोक केंद्रीय तपास यंत्रणांना हाताशी धरून शिवसेना, काँग्रेस आणि राष्ट्रवादीची अशी काही बदनामी करतील की त्यांना महाराष्ट्रात तोंड दाखवायला जागा राहणार नाही. महा विकास आघाडी मधील काँग्रेस सोडली, तर शिवसेना आणि राष्ट्रवादी हे दोन्ही पक्ष आक्रमक आहेत. शिवाय त्यांची संघटनात्मक ताकत आहे. अशावेळी सरकार असूनही जर भाजपची मुजोरी आणि भाजपकऱ्याने होणारी बदनामी सहन करावी लागत असेल तर काय उपयोग. त्यामुळे गृहमंत्री पदावरून महा विकास आघाडीत भांडणे करण्यापेक्षा तिन्ही पक्षा मधील असा एखादा डॅशिंग माणूस गृहमंत्री पदासाठी बघा, जो भाजपला पुरुन उरेल ज्याचा पोलीस खात्यावर जबरदस्त वचक असेल आणि मुख्य म्हणजे जर केंद्र सरकार आपल्या अखत्यारीतील तपास यंत्रणांचा दुसऱ्यांना त्रास देण्यासाठी वापर करीत असेल, तर महाराष्ट्रातील सरकारच्या अखत्यारीत येणाऱ्या यंत्रणांचा वापर करून महाराष्ट्र सरकारने सुद्धा भाजपच्या लोकांना जशास तसे उत्तर द्यावे. कारण इट का जवाब पथर ही तर दुनियेची रीतच आहे. म्हणूनच महा विकास आघाडीने लवकरात लवकर एक चांगला आणि आक्रमक स्वभावाचा माणूस गृहमंत्री पदावर बसवावा.

ओसाड गावची पाटीलकी

मा दा आण माजपचा समयपण मुक्काबला
करण्यासाठी सर्व विरोधी पक्षांनी एकत्र
यावे असे आवाहन पश्चिम बंगालच्या मुख्यमंत्री
ममता बँर्नी यांनी सर्व विरोधी पक्षांना केले
आहे. तशी पत्र त्यांनी विरोधी पक्ष नेत्यांना
पाठवली आहेत. ममता यांचा हा पत्र प्रपच सुरु
होऊन काही तास लोटले नाही, तोच दिल्लीत
राष्ट्रवादी युवक कांग्रेसची एक बैठक होऊन त्या
शरद पवार यांना यूपीएचे अध्यक्ष करावे असा
ठराव मंजूर करण्यात आला. पण त्यांच्या या
ठरावाला किती विरोधी नेत्यांचा पाठिंबा मिळेला
हा संशोधनाचा प्रश्न आहे. कारण काही
महिन्यांपूर्वी ममता जेंव्हा महाराष्ट्राच्या दौन्यावर
आली होत्या तेंव्हा त्यांनी यूपीएचां
अस्तित्वावरच प्रश्न चिन्ह निर्माण केले होते.
कारण यूपीएची सध्याची अवस्था पाहता यूपीएच
अध्यक्ष पद म्हणजे एक प्रकारे
ओसाड गावची पाटीलकी!
पण कधी कधी कसे असते
की दगडाला जरी शेंद्रर

संद्या स्ट्रोक

सोनू जाधव

સાધુ

फासला तरी लोक मारुती म्हणून त्याच्या पाया
पडतात. अशा वेळेस यूपीएचे अध्यक्ष पद
रामदास आठवलेना जरी दिले तरी नावापुरेव
होईना लोक त्यांच्या भोवती चार दिवस गोळा
होतील आणि नंतर आपापल्या वाटेने निघून
जातील. यूपीएचे सुद्धा असेच आहे. कारण
आतापर्यंत कितीवेळा यूपीएला हळद लागली
आणि कितीवेळा ती पुसली गेली याची मोजद
नाही. त्यामुळे आता लोकांचा यूपीए आणि
त्यांच्या दलबदलू नेत्यांवर अजिबात विश्वास
नाही. कारण लोकांना ठाऊक आहे ही सगळी
जनता पक्षाची पिलावळ आहे. त्यामुळे हे लो
कधीच एकत्र राहू शकत नाही. अशावेळी सर्व
विरोधी पक्ष एकत्र आले आणि त्यांनी शरद
पवारांना आपला नेता बनवला तरी विरोधकांचे
ऐक्य किती दिवस टिकेल याची गैरंटी नाही.
राहता राहिला सवाल शरद पवारांचा! तर त्यांना
शिकेवरही कोणाचा विश्वास नाही. कारण ते
नेहमीच बेरजेचे राजकारण करतात. उद्या ते
सतेसाठी भाजपामध्ये गेले तरी कुणालाही आ
वाटणार नाही. त्यामुळे यूपीए आणि त्यांचा शा
पवार यांच्या सारखा नेता हा भारतीय
राजकारणात चेणेचा विषय आहे. सध्या यूपीएचे
अध्यक्षपद सोनिया गांधी यांच्याकडे आहे.

ता बँर्जी यांचेही पश्चिम बंगालमध्ये
आहे.

जाजवादी पक्षाचे भलेही सरकार नसले तर
व पर पडलेल्या विधानसभा निवडणुकीत
२५ जागा जिंकून आपल्या मागे मोठा
असल्याचे दाखवून दिलेले आहे. आणि
ही पक्षांचा काँग्रेसला विरोध आहे,
ठी यूपीएचे पुरुषांठन कसे काय होऊ
या देशात काँग्रेसने एकत्र जनाधार
आहे, तर दुसरीकडे काँग्रेस मधलेच जी
च्या नेत्यांनी पक्ष नेतृत्वाच्या विशद्ध बंड
आहे अशा स्थितीत काँग्रेसला जबळ
किंवा त्यांचं नेतृत्व मानायला विरोधी
प्रमुख पक्ष तयार नाहीत. ममता बँर्जी
अखिलेश यादव यांचा तर जेवढं भाजपला
नसेल इतका काँग्रेसला विरोध आहे आर्थिक
यूपीए आघाडीला सध्या तरी काहीही
या नाही. कारण शरद पवार सोडले तर
या बाजूने कुणीही नाही. त्यामुळे यूपीए
कठीण आहे आणि जरी झाले तरी
या अध्यक्ष पदाची जबाबदारी ही ओसाड
पाटीलकी असल्याने ती कुणीही
पार नाही!

માબા.ન. ૭૦૨૩૪૭૬૧૫

दिव्यदृष्टीसाठी समर्पित : डॉ. हादिक पारिख

ल हानवणा राजेपावर सकाळा सोठा अमग्ना होता रुप पाहता लोचणी, सुख झाले हो साजणी विठ्ठलाच्या भक्तीवर अभंग मला वाटत होता. पुढे वाचन, लेखन सुरु झाले. आणि अनेक गोष्टी सहज साध्य वाटू लागल्या. कवितेची आवड असल्याने अनेक विषयांवर कविता वाचनाचा छंद जडला. शासकीय नोकरीत दिवसाचे तास लक्षात न ठेवता वाढत्या वयाचा विचार न करता हळूहळू शारिरीक व्याधी सुरु झाल्या. मधूमेह, उच्च रक्तदाब यासारख्या श्रीमंती आजारासोबतच डोळ्यांच्या विकाराने त्रस्त होउ लागलो. २८ मार्च २०२२ ला रत्नागिरीच्या मांडवी समुद्रावर रात्री ११.०० वा. निश्चय केला आणि डोळ्यांवर उपचार करण्याचे ठरविले. नंतरच्या मार्च महिन्यातील कामात, अर्थसंकल्पीय अधिवेशन, ऑफिस काम यामुळे डोळ्यांकडे पुन्हा दुर्लक्ष झाले आणि त्रास अधिकच वाढला. रात्रीचे गाडी चालविणे बंद झाले. वाचन, लिखाणावर परिणाम होऊ लागला. चष्मा असूनही त्रास होत होता. डोळे हे आपल्या मानवी पाच इंट्रियांपैकी एक महत्वाचे इंट्रिय आहे. प्रकाशाची जाणीव करून देणारे, खोलीची जाणीव निर्माण करणारे डोळे निसर्गनेच मानवाला दिले आहेत. डोळ्याला अनेक पर्यायी शब्द आहेत. नेत्र, नयन, लोचन, अक्ष, चक्षु, चक्षूर्गिंद्रिय, चर्मचक्षु, डोळूला अशी अनेक नांवे सांगता येतील. डोळ्यांचे रंगी काळे, निळे, घारे, हिरवे, लाल असतात. डोळ्याचे विविध आजार होतात. पूर्वी डोळे येणे, रांजवाडी, रातआंधळेपणा, खुपच्या हे माहित होते. पुढे मोतीबिंदू, नेत्रहीन, बुबुळ वक्रता, काचबिंदू, आळशी डोळा (MBLYOPI), लासरू (D- CRYOCYSTITIS) अशी अनेक आजार सांगता येतील. असे कुठे कुठे वाचलेले मात्र आठवत होते.

डा.पात्रखुदा पाणी ८०७३ नव्युबेलिंग्वा टाटापायाता
नेशनल मेडिकल कॉलेजमधून एम्बीबीएस पूर्ण केले.
नंतर बंगलोर येथील राजीव गांधी आरोग्य विद्यापीठात
एमएस ही पदवी घेतली. त्यांनी सुपर स्पेशलिटी म्हणून
कॉर्निया आणि लॅसिकची निवड केली. कोहिमतूर
येथील जगप्रसिद्ध अरविंद आय हॉस्पिटलमध्ये त्यांना
फेलोशिप मिळाली. या काळात देन हजाराहून अधिक
मोतिंबिटू शस्त्रक्रिया आणि तीनशे हून अधिक कॉर्निया
आणि लॅसिक शस्त्रक्रिया केल्या. मुंबईच्या ओजस
आय हॉस्पिटलमध्ये कॉर्निया आणि लॅसिक सट्टागार
म्हणून ते काम पाहत होते. गेली सात वर्षे ग्लोबल
क्लिनिकमध्ये ते स्वतःची प्रॅक्टीस करीत आहेत. त्यांना
क्लिनिक हे पाहण्यासारखे आहे. उत्तम रचना आणि
सुखद रंगसंगती हे वैशिष्ट्य म्हणावे लागेल.
क्लिनिकमधील सहकारी कर्मचारी यांच्यातील वागण्य
बोलण्यामुळे अर्धे समाधान तेथेच होते. तत्परता आणि
पेशंन्ट म्हणून आलेल्या व्यक्तीला कसे हाताळवे याच
उत्तम प्रशिक्षण स्टाफसाठी त्यांनी दिल्याचे सहज
जाणवत होते. लेसिक (Lasik) म्हणजे लेझर
शस्त्रक्रिया किंवा लेझरने दृष्टी सुधारणे म्हणतात.
कॉर्निया (Cornea) हा डोल्यांच्या बाहेरील बाजूचा
एक महत्त्वाचा भाग असतो. त्याची रचना डोल्यांच्या
बाहेरील बाजूने पारदर्शक काचेसारखी असते. काळया
किंवा तपकिरी रंगाचे बुबुळ म्हणजे या कॉर्नियाचा
मधील एक छोटा पडदा असतो. डोल्यांच्या लेन्सवर
पडणारा प्रकाश रेटीनावरून परावर्तीत होतो व त्याचा
संदेश मैंटूकडे वाढविला जातो आणि प्रतिमेची जाणीव
होते. या क्रियेमध्ये कॉर्नियाचे काम डोल्यांवर प्रकाश
केंद्रित करणे असते. अर्थात मी सहज विचार केल्यानं
डॉ.परिख याबद्दल सांगत होते. माझ्या मनात नेत्रदानात
अनेक दाखले समोर येत होते. मी काळ रात्री पुन्हा
त्यांना फॅलॉअपसाठी भेटलो. तेव्हा माझे कुटूंबिय
सोबत होते. माझ्या शस्त्रक्रियेबद्दल कुटूंबियांच्या मनात
असंख्य प्रश्न होते. अचानक घेतलेल्या निर्णयाबद्दल
माझ्यावर आश्वर्य आणि रागही होता. अर्थात हे
स्वाभाविकच होते. पण डॉक्टरांची भेट झाल्यानंतर
मनातल्या सांच्या प्रश्नांची उत्तरे मिळाली आणि एक
नवीन दृष्टी घेऊन घरी परतलो. आमचे प्रश्न आणि
त्यांचे शास्त्रीय उत्तरे केवळ संवाद न राहता माहिती
कशाप्रकारे सोपी करून सांगावी हे माझ्यासाठी प्रशिक्षण
होते. परतीच्या प्रवासात भा.ग.तांबे यांचे डोळे हे
जुलमि गडे, रोखून मज पाहू नका यापासून
ग.दि.मांडगुळकर यांच्या डोल्यात वाच माझ्या तू गीत
भावनांचे, सादविना कळावे संगीत लोचणांचे. राजा ब

याच डाळ माडत गवळण राघा, मधुसूदन
 कालेकरांचे डोळे माझे त्यात तुझे रुप कसे,
 बा.भ.बोरकरांच्या डोळे तुझे बदामी देते तुला सलामी.
 असे अनेक मराठी गाणे आठवत होती.

हदा चिरपटाच्या गाण्यासाठाच डाळ निमाण झाल की काय, अशी शंका मनात येते. तेरे आँखो की सिवा दुनिया में, आखियोंको रहने दो, खून से मिली नजर, आखों की गुस्ताखियां माफ हो, आखो में तेरी अजब सी अदाए हैं, तेरे नैन बडे दगाबाज रे, सुरीली आंखियो वाले सुना है, तेरी अंखियो में, कल्थई आंखो वाली एक लडकी, मेरे मस्त मस्त दो नैन, तेरे नैना हंस दिए, तेरी काली अखियों से जिंद तेरी जागे, ये काली काली काली आंखे आणि शेवटी आंख है भरी भरी और तुम... असेही गाणे आठवले. रात्री मोबाइल टिव्ही बंद असल्याने केवळ डोळे या विषयावर संगीत ऐकत पडलो. हा अनुभवही माझ्यासाठी भारी होता. डोळ्यांचे आरोग्य अधिक चांगले ठेवण्यासाठी तज आवश्यक असतात. याशिवाय असं म्हणतात की, सगळ्यांकडे दोन डोळे आहेत, पण सगळ्यांना एकसारखे दृश्य दिसतेच असे नाही. आपणासही काही समस्या असतील तर एकदा डॉ. हार्दिक पारिख यांच्या ग्लोबल आय क्लिनिकला आवश्यक भेट द्या. त्यांच्या वेबसाईटचा पत्ता www.globaleyeclinic.com असा आहे. पूर्वभेट निश्चित करण्यासाठी ०२२-२५१२७७४४/२५१२७७५५ या क्रमांकावर संपर्क करू शकता. हे त्यांचे प्रमोशन नाही. परंतु जे जे चांगले आहे ते गरजू लोकांना समजले पाहिजे म्हणून हा प्रयत्न. पुर्वांच्याच वेगाने माझे ऑफीस काम सुरु झाले आहे.

- डॉ.गणेश व.मुळे, उपसंचालक (माहिती)
कोकण विभाग, नवी मुंबई

विरामध्ये साहित्य चावडीवर रंगली बहुभाषिक काव्यशाळा

१०८

विरामध्ये नागरिकांना साहित्याची मेज मिळावी म्हणून दर महिन्याला साहित्य चावडी या वेळी साहित्य चावडीकर बहुभाषिक काव्यसंगली. मालवणी मराठी, गुजराथी, हिंदी आणि अशा विविधांगी कार्यक्रम मंगलमूर्ती मंदिरात बहुयंगस्टार्स टस्टचे अध्यक्ष आमदार हिंतेंदू ठाकर य

चावडीचे सरपंच उर्दू गीतकार, कवी अलीम ताहीर यांनी हिंदी, मराठी व उर्दू कविता शेर सादर करून कार्यक्रमात रंगत आणली. त्याचवेळी त्यांच्या शायरी मौसी की नगमगी या पुस्तकाचं प्रकाशन झाले. यामध्ये ३०० गाणी ताहिर यांनी लिहिली आहेत. त्यांनी त्यातील काही गाणी चावडी रसिकांना ऐकविली. साहित्य चावडीवर प्रकाशित झालेले हे पाचवे पुस्तक आहे. गैरव भंडारे, अमोल खटावकर किशोरी पाटील, समिक्षा पाटील, स्मरणा शेटे, नयन जैन अर्चना जैन नेहा धारूळकर, रिकू गुप्ता, मंजुषा गवई, प्रतिभा नवघरे, अनुजा पाटकर, विक्रांत केसरब सुरेखा कुरुकरे, मधुकर तराळे अशा अनेक कविंनी आमराठी भाषेचा दर्जा, समृद्ध भाषा, प्रेम, निर्सग, कोरो अशा विविध विषयांवरील आपलं मत कवितेतून व्यक्त केले अंदेरी पासून तर वड्रेश्वरी पर्यंतचे कवी सहभाग झाले होते. उत्तम सुत्र संचालन विजय उमर्जी यांनी केंद्र तर आभार विक्रांत केसरकर यांनी मानले. कार्यव्रत यशस्वीतेसाठी दिपाली जाधव, केसरकर, मधुकर तराळे, सुरेखा कुरुकरे यांनी परिश्रम घेटले.

अन्नभेसळ व अन्नसुरक्षा याविषयी कार्यशाळा संपन्न

लातूर : श्री संगमेश्वर चॉरिटेबल ट्रस्ट अंतर्गत श्री त्रिपुरा कनिष्ठ विज्ञान महाविद्यालय तसेच रिलायन्स भोजनालय यांच्या संयुक्त विद्यामोने व केंद्र शासनाच्या इट राईट इंडिया या संकल्पनेवर आधारित अन्नसुरक्षा व अन्नभेसठ अभियान चा कार्यक्रम आज महाविद्यालयात पार पडला. आजच्या कार्यक्रमाचे प्रमुख पाहुणे मा. दयानंद पाटील (अध्यक्ष, अन्न व औषध प्रशासन, लातूर) यांनी भेसळयुक्त अन्न खालूयाने शरीरावर होणारे परिणाम न भरून काढात येणारे आहेत व त्या संदर्भात समाजात जागरूकता पसरवणे महत्वाचे आहे, व त्याचे प्रात्यक्षिक करून विद्यार्थ्यांना त्यासंदर्भात मार्गदर्शन केले. याप्रसंगी लातूरच्या अन्नसुरक्षा अधिकारी माननीय विडुल लोंडे तसेच श्रीमती न श्री मुजावर औरंगाबाद येथील अन्न व औषध प्रयोगशाळेचे प्रमुख माननीय सततीश पांगरे प्रयोगशाळा सहाय्यक माननीय रत्नकांत जाधवर हे उपस्थित होते. अन्नाची भेसळ कशी ओळखावी याचे प्रात्यक्षिक हे विद्यार्थ्यांना दाखवण्यात आले. कार्यशाळेचे अध्यक्षीय समारोप करताना श्री संगमेश्वर चॉरिटेबल ट्रस्ट चे अध्यक्ष मा उमाकांत होनराव यांनी करोनाच्या काळात आपला देश सुस्थितीत राहण्याचे मुख्य कारण म्हणजे आपली खाद्यसंस्कृती. आपल्या आहारात असणारे पोषण मूल्ये ही इतर देशांच्या खाद्यसंस्कृती पेक्षा जास्त आहेत व ही संस्कृती टिकवणे सर्व युवा पिढीचे काम आहेय तसेच आपल्याला मिळणाऱ्या अन्नाचे परीक्षण करण्याची पाढी आपल्यावर याची हे आपल्या देशाचे दुर्दैव आहे असे भाष्य यावेळी असे मत माननीय अध्यक्षांनी याप्रसंगी व्यक्त केले. याप्रसंगी कार्यक्रमाचे प्रास्ताविक याप्रसंगी कार्यक्रमाचे प्रास्ताविक श्री त्रिपुरा कनिष्ठ विज्ञान महाविद्यालयाच्या प्राचार्य सुलक्षणा केवळराम मँडम यांनी केले. तर सूत्रसंचालन प्रा. सुदेश पगार यांनी केले.

हे सासाहिक वृत्तपत्र मालक, मुद्रक व संपादक धनराज (लक्ष्मणराव) शंकरराव पाटोळे यांनी एस.आर. पब्लिकेशन, मोहन अर्जुन कंपाऊंड, शॉप नंबर ८,९,१० घरटनपाडा, वैशालीनगर बस स्टॉप, दहिसर पुर्व, मुंबई-६८ महाराष्ट्र येथे छापून नव निशीगंधा अपार्टमेंट, मनवेलपाडा रोड, विरार (पूर्व), ता.वसई, जि.पालघर येथून काशित केले. आरएनआय नं. एमएचएमएआर २०१२/४५५२. न्यायकक्षा (वसई), वसई कार्यालय, साईद्वारा अपार्टमेंट, शॉप नं.४, विशालनगर, अंबाडी रोड, माणिकपूर पोलिस स्टेशन जवळ, ता.वसई (पश्चिम), जि. पालघर. फोन नंबर ०२५०-२३४५९५९, मोब: ९८९०९७८८१९७. कार्यकारी संपादक : गणेश मार्तंड चड्डाणा. सहसंपादक (मार्गावाढा): गाम पाटोळे. कायदेशीर मलायगर : अॅड अनिल सांदभोर. न्यायकक्षा-वसई E-mail : crimesandhyavasai@gmail.com. whatsapp No. 9890718873 Website: www.crimesandhya.com

